

(המשך מעמוד 11)

עמדו בני בלפר לבטל את העסקה. רק אחרי שארדור, תחת לחץ מיפולגתי, כנראה, ביטל את התנגדותו לאימוסי העסקה, היא יצאה אל הפועל, כשהמוכרים והקונים נפגשים בפגישות סתרים באירופה ובארצות הברית ובסוף סיכמו את העסקה במלון הפאר הניו יורקי וולדורף-אסטוריה.

ניגוד אינטרסים

כאשר מנהל של חברה אחת, מנהל בעת ובעונה אחת גם חברה אחרת, שיעריה זהים או קרובים ליעדי החברה הראשונה, נוצר ניגוד אינטרסים. כאשר תבוא, למשל, הצעת עסקה, האם יעביר המנהל את העסקה לחברה א' או לחברה ב'? דוגמה בולטת לכך היא התנהגותו של יעקב לינסון, כאשר היה יו"ר אמפ"ל ונשיא יו"ר-אס"א איזומוני.

כאשר נודמנה עסקת טכנולוגיות גרנית-סונול ויר-אס-איי הרוויחה ממנה כמעט שני מיליון דולר, האם לא היתה זאת חובתו של לינסון לדאוג לכך שאמפ"ל תזכה בעסקה זאת?

„ניר“

אחת הרוגמות הבולטות של הרקת בנק-הפועלים מנכסיו לטובת אמפ"ל כמו עסקת הבנק האמריקאי-ישראלי ועסקות רבות אחרות. ניר היא חברה שעיקר עיסוקה במתן הלוואות למיגור החקלאי לזמן ארוך. בסוף 1979 מכה בנק-הפועלים 80% ממניות ההצבעה ר-50% מהמניות המזכות ברווחים לבנק לתעשייה. שהוא כבעלות אמפ"ל, תמורת 528 אלף דולר.

תוך שנתיים מכרה אמפ"ל את אחד מנכסיו ניר הפחות חשובים, בניין מישדרים בין שתי קומות, ב-884 אלף דולר. אם זה היה הערך של נכס שולי של ניר, מה היה השווי של שליטה בניר?

סודיות בנקאית

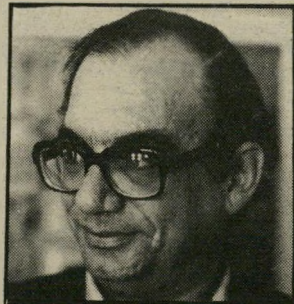
התירוץ שמאחוריו מסתתר לינסון, כאשר הוא לא ניאחץ להחזיק בהסכמים לשאלות חוקריו בוועדת רוטמן-סיוון, הנכון הוא שחובתו של בנק לא לגלות לזרים את זהות לקוחותיו ועסקיהם, אולם אין לזה כל קשר לחובתו של

אחד מראשי הבנק להציג את הפרטים המתבקשים לראשי הבנק האחרים לצורך חקירה פנימית של פעילויותיו.

„סונול“

אחת משלוש חברות הרלק בארץ (השתיים האחרות: דלק ופז), שהרוויחה בשנת 1982 22 מיליון דולר לפני מס והמייבאת ארצה בין רבע לשליש מתיצרות הנפט הישראלית, המסתכמת בערך בתשעה מיליון טון לשנה.

סונול היא גם בעלת רשת תחנות דלק ובעלת חברת הגז סופרגז ובעליה הקודמים, בני מישפחת בלפר, מכרו אותה לחברת ההשקעות גרנית. שאחד משותפיה היתה חברת טכנולוגיות היו אלה מנייתיה בגרנית שאיפשרו ליר-אס-איי להפיק רווח של כמעט שני מיליון דולר בעסקה מתוכננת ומחושבת היטב.

חוקר סיוון שלוש פגישות

סיוון, עמידים

אחד משני החברים של ועדת החקירה הפנימית לפרשת לינסון. סיוון הוא אחד מ-28 הדייקטורים (חברי מועצת-המנהלים) של בנק-הפועלים ונחשב לאחד ליונסון. על החקירה, שבה לא התלהב לינסון להבהיר עניינים הסביר: „מה יכולתי לעשות, קיימנו שלוש פגישות והוא סירב להבהיר“.

בעבר היה סיוון יו"ר הטוטו, מנהל הביטוח הלאומי, מנכ"ל האוצר ובמועד מסויים גם מועמד לנגיד בנק ישראל. כיום הוא יו"ר חברת תענוש ההסדרות.

כרס, שיאמון

יו"ר מיפולגת-העבודה, שהציע ללינסון ערב הבחירות של 1981, את מועמדותו המערך לתפקיד שרהאוצר. פרס היה בין מקבלי המכתב האנונימי, שבו נחשפו החשדות נגד לינסון באוגוסט 1983.

לפי השמועה נפגש פרס באותה עת עם לינסון, אם כי הכחיש קיום פגישה כזאת ככל תוקף. הוא גם לא הגיב, כאשר בעיקבות שמועה זאת, התריס כלפיו יצחק רבין: „אתה הורס את מקורות המימון של המפלגה“

קרן חלחי

המכשיר הכספי של תנועת החירות, שהיה מסובך ושקוע בחובות של מיליונים בעת עלות הליכוד לשילטון בשנת 1977. זה היה כספם של אנשים קטנים, שהתרוששו כאשר הקרן לא יכלה להחזיר להם קרן ואף לא ריבית, והם ערכו סצינות שלא גרמו נחת יתרה למנחם בגין.

לפי גירסה של יודע-דבר נאות ללינסון לקבל מן הקרן שטרות שהיו, למעשה, חסרי-ערך, והם נוכו על-ידי מוסדות בנק-הפועלים בחו"ל ובכך נפתרה הבעיה.

בגין זכר את החסר הזה ללינסון, וכאשר הוצג לפניו דוח ארליך המרשיע, ביקש להניח ללינסון, באומרו: „הוא נהג בנו בג'נטלמניתי“

רבין, יצחק

הוא רצה בלינסון לתפקיד שר-האוצר, כאשר הרכיב את ממשלתו בשנת 1974. גם הוא היה בין מקבלי המכתב האנונימי בקיץ 1983 ואז פנה למוכיר חברת-העובדים, דני רוזוליו וקבע: „זה העניין שלך“

חורש יותר מאחר, כאשר פרס הכחיש כאילו נפגש עם לינסון, תקף אותו רבין, באומרו: „אתה הורס את מקורות המימון של המפלגה“

רוזוליו, דני

מוכיר חברת-העובדים. שמינה את ועדת-החקירה הפנימית של רוטמן-סיוון. רוזוליו הוא איש קיבוץ כברי בגליל המערבי, שהתפטר מתפקידו כח"כ המערך עלימנת לקבל על עצמו את תפקיד מוכיר חברת-העובדים.

רוזמן, קולין, כרינד

לויס וכהן

מישרר פרקליטים ניו-יורקי ויקרתי, החוקר לפי בקשת מועצת המנהלים של אמפ"ל, כחוקר חיצוני, את פרשת לינסון בארצות-הברית.

מייסד המישרר, רוזמן, הוא האיש אשר ניסח, לפני 50 שנה, את החוק שלפיו הוקמה הרשות האמריקאית לניירות-ערך (האס-איי-סי), והעלולה לגלות עניין רב בפרשת לינסון.

רוטמן, שרגא

החבר הלא-אוהד את לינסון בוועדת החקירה הפנימית של שניים, גם הוא אחד מ-28 הדייקטורים של בנק-הפועלים, מנהל סולל-בונה, שלקה, תוך כדי עבודת הוועדה בהתקף-לב, עובדה שנוצלה כדי להסביר את משך הזמן הרב וכמעט

מזכיר רוזוליו ממנה הוועדה

תשעה חודשים) בין הקמת הוועדה ובין סיום עבודתה.

„ריטון“

שיטת קידום והרחת אנשים המיוחסת ליעקב לינסון, לרטי, מלשון רוטציה, פירושו להעביר מתפקיד לתפקיד וכאשר מקדמים אדם קונים אוהד; כאשר מדיחים אדם וראים האחרים ויראים.

רינד, אנריס

יו"ר מועצת-המנהלים של בנק הפועלים. יורשו בתפקיד של לינסון גם כננק וגם באמפ"ל. בתחילת חשיפת הפרשה תמך בלינסון אשר קידם אותו, בשעתו, בשנת 1977, לתפקיד יו"ר-ההנהלה של הבנק. ריינר, יליד ירושלים ואיש קיבוץ לשעבר (גן שמואל), זכה לעיתים ביחס לא נעים מצד לינסון, כבאותו מיקרה שבו לינסון דאג לכך שגורא גזית (יורשו של ריינר בתפקיד יו"ר ההנהלה), יקבל את לישיבת-היוקרה של לינסון במישרר הראשי של בנק-הפועלים ולא ריינר, שאז כבר היה מס' 1 בבנק ועוד קודם לכן נזף בו, כאשר ריינר בחר לשימוש מכונית גרנדה ראונטנת (של פורד) והורה לו להחליף את המכונית בצנועה יותר.

שרוב, גבריאל

איש-עסקים ירושלמי, פקיד לש-עבר של בנק-הפועלים ניו-יורק, ששימש כמיופה-הכוח של החברה הוואדוצית לזם בעסקת הקנייה של הדירה שבה התגורר לינסון בניו-יורק. אין איש המורה כבעלות על חברה זאת, הרשומה בבירת ליכטנשטיין, וכך היא שמורה מגילוי בעליה האמיתיים.

שירותי מישור

מה שחברת יו-אס-איי קיבלה אצל אמפ"ל בניו-יורק. מעשה זה עורר את חששו של גיורא גזית, יו"ר-ההנהלה של בנק-הפועלים, שפחד, כנראה, כי מעשה מיכאל צור חוזר על עצמו. היה זה צור, מנכ"ל החברה לישראל, אשר מעל בכספי החברה, הקים לעצמו חברה פרטית, שבה ריכז את כספי המעילה. חברה זאת קיבלה שירותי-מישרר אצל הבנקאי טיבור רוזנבאום בז'נבה וכאשר הבנק שלו התמוטט התגלתה ערוות צור.

תאריך גורלי

(המשך מעמוד 7)

קבע פרטאוו, על דעת ערפאת, תאריך למסירת ההצהרה ההיסטורית: ה-14 ביוני 1982.

לא כמיקרה נקבע היום השני בשבוע, כי סרטאוו רצה שהצהרתו תקבל את התהודה המירבית בישראל, וסמך על העולם הזה.

שמונה ימים לפני כן פלשה ישראל ללבנון.

כאשר מסר סרטאוו עובדות אלה לאכנרי, בחורש יולי, הוא היה משוכנע כי מטרתם העיקרית של מנחם בגין ואריאל שרון כפתיחת המלחמה היתה לסכל כרע האחרון את יוזמת-השלום.

לדעתו חששו בגין/שרון שעם פתיחת המגעים הרישמיים בין ארצות-הברית ואש"ף, יתחיל תהליך שיכריח את ישראל להחזיר את הגדה והרצועה במיסגרת של חוזה-שלום — דבר שהליכוד רצה למנוע אותו בכל מחיר. אכנרי, שהיה אז בדרכו לארצות-הברית, מסר עובדות אלה לכלי התקשורת האמריקאיים. אולם הן עוררו או הד קלוש בלבד. עכשיו, עם פירסום הסקופ של ניו-יורק טיימס, ברור כי הסיפור כולו היה אמת.

יש דמיון עצום בין יוזמת מרזו, כפי שהיא מתוארת בכתבת „ניו-יורק טיימס“ ובין יוזמת סרטאוו, כפי שתוארה ב„העולם הזה“.

ברור כי שתי היוזמות התנהלו ברו-גמית, על אותו הבסיס ולמען אותה המטרה. יתכן מאוד כי יאסר ערפאת פיתח באותה שעה גם יוזמות נוספות באותו כיוון, באמצעות שליחים נוספים, מתוך תיקווה שאחת היוזמות תגיע אל מטרתה.

כל היוזמות נועדו להכשיר את הדיקרקע למשאומתן אמריקאי-פלסטיני, על-ידי ניסוח מיסמך שיביע את נכונות אש"ף להכיר בישראל על כסיס הרדי. בשתי היוזמות היתה שעת-האפט

בחדש יוני 1982. ברור כי אלסנדר הייג היה מעורב בשתי היוזמות, ונתן לשתיהן תשובה חיובית. באותה שעה עצמה ידע הייג על כוונת ישראל לפלוש ללבנון, ואף נתן לכך את האור הירוק.

יתכן שהייג היה שותף לקנוניה לסכל את היוזמה בעוד מועד, לפני מסירת ההצהרה הרמטית מטעם אש"ף, אשר יכלה לשנות את המציאות המדינית במרחב כמו ביקור אנוור אליסאדאת בירושלים.

איתוח מצד מובארכ?

השאלה הגדולה היא מרוע פורסם הגילוי דווקא עכשיו.

כנראה גוורצמן, שחתם על הכתבה, ידוע כעיתונאי המקורב מאוד לישראל, והמקובל על החוגים היהודיים בווישינגטון. בווישינגטון רווחו השבוע שתי גרסות סותרות:

הפירסום בא מצד מישרר-החץ האמריקאי, המוכן עתה לפתוח ביוזמה דומה, אחרי שקיבל באמצעות הנשיא המצרי חוסיין מובארכ איתות ברור מצד אש"ף על נכונותו לכך.

הפירסום בא ביוזמת ישראל, בגלל אותה הסיבה עצמה, אך כדי לסכל יוזמה כזאת בעודה באיבה.

בשנת-בחירות בוורא לא יעז איש בווישינגטון לפתוח במהלכים גלויים. העלולים להביא לעימות ישיר בין ממשלת-ישראל והנשיא האמריקאי.

כך או אחרת: מובח עתה מעל לכל ספק כי אש"ף אכן היה מוכן בקיץ 1982 להכיר בישראל ולעלות באופן חדי משמעתי על דרך של שלום. כן מובח סופית כי מילחמת-הלבנון סיבלה יוזמה היסטורית זו, ויש להניח כי זאת היתה המטרה העיקרית של יוזמה, וגם הסיבה העיקרית לעיתויה.

כפברואר 1984, 20 חודשים אחרי פתיחת המלחמה שעלתה ב-568 קורבנות ישראליים, וברבות קורבנות אחרים, חשוב לכל אדם בישראל לדעת זאת.

אשה בלונדית מיסתורית

חוקרי העולם הזה גילו שבוע שעבר (העולם הזה 15.2.84) כי בנק המזרחי המאוחד בניו-יורק היה פעיל מאוד בסוף 1982 ובראשית 1983 במיסחר המניות של אמפ"ל. עת עלה שערן בהתמדה.

Judith Vee Brucker License # B0802613

Female
Height: 5'6"
Weight: 130
Hair: Blonde
Eyes: Hazel

Current address:
La Jolla Scenic Dr.
La Jolla, CA

Vehicles registered:
067 MTS 1960 Jaguar
1CJB646 1981 Mercedes

Previous address/as of 3-11-77:

השבוע הם יכולים לדווח על בנק של אשה אחת. זאת היא הנברת ג'ודית וי ברוקר מלח-ג'ולה, קליפורניה, שרכשה במועדים הנכונים, לא בבת אחת, אלא בהתמדה ובמשך זמן. מניות אמפ"ל בתמורה כוללת של שלושה מיליון דולר. הואיל ויש להניח, שכשם שהיא ידעה מתי